

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning og lov om offentlige veje.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. maj 1973.*)

§ 1.

I lov nr. 169 af 18. april 1969 om vandforsyning foretages følgende ændringer:

1. *Kapitel II* ophæves, og i stedet indsættes:

„Kap. II.

Myndighederne i vandforsyningssager.

§ 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse har den øverste administrative myndighed i vandforsyningsspørgsmål. Han overvåger med bistand af miljøstyrelsen vandforsyningen i hele landet og overvejer, bl. a. i forbindelse med udarbejdelse af planer som nævnt i § 7, hvilke foranstaltninger der bør træffes, for at der til stadighed kan være en efter forholdene god og tilstrækkelig vandforsyning i landets forskellige dele.

§ 3. Hovedstadsrådet, amtsrådene og kommunalbestyrelserne udarbejder efter §§ 6 og 8 planer for den fremtidige vandforsyning.

Stk. 2. Amtsrådene og kommunalbestyrelserne behandler endvidere sager om tilladelse til indvinding af vand og om ekspropriation til fordel for vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med vandforsyningen inden for kommunens område, herunder med vandets sundhedsmæssige kvalitet. Det overordnede tilsyn føres af amtsrådet, for Københavns og Frederiksberg kommuner af ministeren for forureningsbekæmpelse. Ministeren kan fastsætte regler om, at det overordnede tilsyn

inden for hovedstadsområdet føres af hovedstadsrådet.

§ 4. Ministeren for forureningsbekæmpelse afgør følgende sager, der efter loven er henlagt til amtsrådet:

1. Sager om forsyning med grundvand eller vand fra vandløb til brug for hovedstadsområdet.
2. Andre sager om forsyning med grundvand eller vand fra vandløb inden for de områder, hvorfra der indvindes vand til hovedstadsområdet.
3. Sager om forsyning med grundvand eller vand fra vandløb inden for andre områder, hvor dispositioner over vandet efter ministerens bestemmelse vil være af stor betydning for hovedstadsrådets vandforsyning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at sager om forsyning med grundvand eller vand fra vandløb inden for hovedstadsområdet til brug i dette område afgøres af hovedstadsrådet.

Stk. 3. Hvis en sag om forsyning med vand, der efter loven skal afgøres af et amtsråd, berører forholdene i en anden amtskommune, enten fordi vandet skal forbruges i en anden amtskommune, eller fordi den ønskede disposition er af væsentlig betydning for forholdene i en anden amtskommune, skal der indhentes en udtalelse fra det andet amtsråd. Opnås der herefter ikke enighed mellem de to amtsråd, afgøres sagen af ministeren.

Min. f. forureningsbekæmpelse, Dep. 1972 j. nr. 2000-1

*) Se FT: 2849, 3936, 6877, 7031; A. 4027; B. 2121. Lov nr. 373 af 13. juni 1973.

Stk. 4. Ved afgørelse af sager i medfør af stk. 1-3 har ministeren og hovedstadsrådet samme beføjelser, som i denne lov er tillagt amtsrådet.

§ 5. Sager, som efter loven er henlagt til landvæsensret, behandles af landvæsenskommissioner og overlandvæsenskommissioner efter reglerne i lov om landvæsensretter.

Stk. 2. Sager som nævnt i stk. 1 vedrørende hovedstadsområdets vandforsyning behandles dog i første instans af en særlig landvæsenskommission bestående af en formand og 2 landvæsenskommissærer, der skal være kyndige i henholdsvis tekniske forhold og landbrugsforhold. Kommissionens medlemmer beskikkes af ministeren for forureningsbekæmpelse for indtil 8 år ad gangen. Ministeren beskikker endvidere en stedfortræder for formanden og hvert medlem. En af landvæsenskommissæerne og dennes stedfortræder beskikkes blandt et antal landvæsenskommissærer, der udnævnes af landbrugsministeren efter indstilling fra hovedstadsrådet. Hovedstadsrådet varetager i øvrigt de opgaver, som efter lov om landvæsensretter er henlagt til amtsrådet. I øvrigt finder reglerne i lov om landvæsensretter tilsvarende anvendelse med hensyn til denne kommission.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om landvæsenskommissionernes anvendelse af sagkyndig bistand.

Kap. II A.

Planlægning.

§ 6. Amtsrådet iværksætter med bistand af kommunalbestyrelserne undersøgelser over de vandmængder, der vil være til rådighed for kommunernes vandforsyning. På grundlag heraf udarbejder amtsrådet planer for den fremtidige vandforsyning inden for amtskommunens område under hensyntagen til den igangværende eller forventede udvikling. I planerne skal der tages stilling til, i hvilket omfang og i hvilken takt den fremtidige vandforsyning mest hensigtsmæssigt kan baseres på offentlige vandforsyningsanlæg.

Stk. 2. For hovedstadsområdet foretages planlægningen efter stk. 1 af hovedstadsrådet.

§ 7. På grundlag af planerne efter § 6 udarbejder ministeren for forureningsbekæmpelse samlede planer for landets vandforsyning, som skal lægges til grund ved behandlingen af sager i henhold til denne lov.

§ 8. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan bestemme, at flere amtsråd i fællesskab — eller ét eller flere amtsråd i fællesskab med hovedstadsrådet — skal iværksætte undersøgelser som nævnt i § 6, stk. 1, og hvorledes udgifterne herved skal fordeles. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om undersøgelser og planer som nævnt i § 6.

2. Overskriften til kapitel III, A., 1., affattes således:

„1. Forskrifter for brøndgravning og boring efter vand.“

3. I § 9 indsættes før *stk. 1* som nyt stykke:
„Ingen må etablere en ny brønd eller boring efter vand eller forny eller væsentligt forbedre en eksisterende brønd eller boring, før kommunalbestyrelsen har godkendt stedet for brønden eller boringen. Dette gælder dog ikke, hvis brønden eller boringen er et led i en anden kommunes eller et kommunalt fællesskabs anlæg til befolkningens almindelige forsyning med vand.“

Stk. 1 og 2 bliver herefter *stk. 2 og 3*.

4. I § 9, stk. 1, der bliver *stk. 2*, indsættes efter „med“: „brøndgravning eller“.

5. I § 9, stk. 1, der bliver *stk. 2*, i § 14, *stk. 1*, § 15, *stk. 3*, § 16, *stk. 1, nr. 5*, § 34, 2. pkt., § 38, § 48, § 54, 1. pkt., § 57, § 65, *stk. 1*, § 66, *stk. 2*, § 67, *stk. 4*, § 68, *stk. 1*, og § 72, *stk. 1*, ændres „Indenrigsministeren“ til: „Ministeren for forureningsbekæmpelse“.

6. Overskriften til kapitel III, A., 2., affattes således:

„2. Begrænset vandindvinding på egen grund.
Prøveboringer og prøvepumpninger.“

7. Overskriften til §§ 10 og 11 udgår.

8. I § 11, stk. 2, 1. og 2. pkt., ændres „sundhedskommissionen“ til: „kommunalbestyrelsen“.

9. § 11, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

„Kommunalbestyrelsen kan forbyde anlægget, hvis der er nærliggende fare for, at det vil blive sundhedsfarligt, eller hvis hensynet til vandforsyningsforholdene i kommunen gør det ønskeligt.“

10. I § 12, stk. 1, udgår „i vedkommende primærkommune“.

11. § 12, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, at den grænse for vandindvinding, som er fastsat i stk. 1, nr. 2-4, forhøjes med virkning for nærmere angivne områder af landet.“

12. I § 12, stk. 3, udgår „og tinglyses på hans ejendom med prioritet forud for alle panthavere i ejendommen“.

13. § 12, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

14. Efter § 12, stk. 4, indsættes som nyt stykke:

„Stk. 5. Tjener et vandforsyningsanlæg af den art, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, til befolkningens almindelige forsyning med vand, finder § 15, stk. 2, jfr. § 18, tilsvarende anvendelse.“

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

15. I § 12, stk. 5, der bliver *stk. 6*, i § 14, *stk. 3*, i § 54, 2. pkt., i § 65, *stk. 3 og 5*, der bliver *stk. 2 og 4*, samt i § 68, *stk. 2*, ændres „Indenrigsministeren“ til: „Ministeren“.

16. I overskriften til kapitel III, A., 4., ændres „landvæsensretterne“ til: „amtsrådene“.

17. I § 13, stk. 1, § 18, stk. 1, nr. 4, der bliver § 17, *stk. 1, nr. 4, § 19, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 3. pkt., § 20, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 2, 1. og 2. pkt., § 22, stk. 2, 1. pkt., § 30, stk. 1 og 2, og § 31, stk. 1, 1. pkt.,* ændres „en landvæsensret“, „landvæsensretten“ og „retten“ til: „amtsrådet“.

18. § 13, stk. 2 og 3, ophæves.

19. § 14, stk. 2, affattes således:

Stk. 2. Ved ekspropriation kan der gives de vandforsyningsanlæg, som nævnes i stk.

1, ret til på fremmed grund at udføre prøveboringer og prøvepumpninger samt i forbindelse med en tilladelse til vandindvinding gives dem adkomst til fast ejendom og servitutter over anden ejendom med henblik på anlæggets udførelse og drift.

Stk. 3. Beslutning om ekspropriation træffes af kommunalbestyrelsen. § 43, *stk. 3, § 44 og §§ 47-49* i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse. Med hensyn til arealer, der hører under offentlige veje eller jernbaner, finder vandløbslovens § 94, *stk. 1, 1. pkt.,* tilsvarende anvendelse. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte nærmere regler for sagernes behandling.

Stk. 4. For så vidt angår hovedstadsområdet vandforsyning, kan ministeren bestemme, at beslutning om ekspropriation inden for hovedstadsområdet træffes af hovedstadsrådet efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser. Ministeren kan endvidere bestemme, at beslutning om ekspropriation uden for hovedstadsområdet træffes af vedkommende amtsråd efter forhandling med de berørte kommunalbestyrelser. Ministeren kan endelig bestemme, at ekspropriation i stedet sker efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

Stk. 5. Hvis der i øvrigt ønskes eksproprieret til fordel for en anden kommune eller for et kommunalt fællesskab, som ikke omfatter den pågældende kommune, kan ministeren på begæring fra en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde bestemme, at afgørelser om ekspropriation skal træffes af vedkommende amtsråd efter forhandling med de interesserede kommunalbestyrelser.

Stk. 6. Når hovedstadsrådet eller et amtsråd eksproprierer, finder bestemmelserne i *stk. 3, 2., 3. og 4. pkt.,* tilsvarende anvendelse.“

Stk. 3 bliver herefter *stk. 7.*

20. I § 15, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., udgår „i vedkommende primærkommune“.

21. I § 15, stk. 1, 2. pkt., udgår „og tinglyses på hans ejendom med prioritet forud for alle panthavere i ejendommen“.

22. § 15, stk. 1, 4. pkt., ophæves.

23. § 15, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Kommunalbestyrelsen kan ved ekspropriation pålægge servitutter med henblik på ledningsføring til fordel for private vandforsyningsanlæg, som tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand. § 44, stk. 2, og §§ 47-49 i lov om offentlige veje og denne lovs § 14, stk. 2, 3. og 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse.“

24. I § 15, stk. 3, 1. pkt., udgår „landvæsen retten eller“.

25. I § 16, stk. 1, udgår „skal indgives til formanden for vedkommende landvæsenkommission og“.

26. I § 16, stk. 1, nr. 3, ændres „embedslægen, jfr. § 13, stk. 2“ til: „kommunalbestyrelsen, jfr. § 9, stk. 1“.

27. § 16, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Ministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om tilladelse til vandindvinding, herunder om anvendelse af sagkyndig bistand.“

28. § 17 ophæves.

29. Overskriften til § 18 affattes således:
„*Afgørelsen i tilladelsessagen.*“

30. § 18 ændres til: § 17.

31. I § 18, stk. 1, der bliver § 17, stk. 1, ændres „Landvæsen retten afgør ved kendelse“ til: „Afgørelsen i tilladelsessagen skal indeholde stillingtagen til følgende spørgsmål:“.

32. I § 18, stk. 1, der bliver § 17, stk. 1, ind sættes i nr. 1 efter ordene „særlige vilkår“:
„herunder om ledningsføring“.

33. I § 18, stk. 1, der bliver § 17, stk. 1, ophæves nr. 5-8, og i stedet indsættes:

„5. I hvilket omfang anlægget skal foretage undersøgelser og målinger for at skaffe grundlag for bedømmelsen af eventuelle skader på andre ejendomme som følge af forandring af grundvandstanden. Sådanne undersøgelser og målinger kan kun pålægges anlægget inden for 10 år fra det tidspunkt, der nævnes under nr. 4.“

34. § 18, stk. 2, der bliver § 17, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Afgørelsen skal ved anbefalet brev meddeles til sagens parter og til andre særligt interesserede, jfr. i øvrigt § 62.“

35. Efter § 18, der bliver § 17, indsættes:

„*Erstatning for ekspropriation.*“

§ 18. Erstatning i anledning af ekspropriation, jfr. § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 2, fastsættes efter lovgivningens almindelige regler. § 51, stk. 2-6, og §§ 63-64 i lov om offentlige veje finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt mindelig overenskomst om erstatningens størrelse ikke er opnået inden 8 uger efter, at beslutningen om ekspropriation er truffet, eller, hvis denne er påklaget, inden 4 uger efter den endelige afgørelse, påhviler det den, til hvis fordel ekspropriationen er sket, at indbringe erstatningsspørgsmålet for landvæsenkommissionen til afgørelse.“

36. § 19, stk. 2, 1. og 2. pkt., affattes således:

„Hvis det må forudses, at driften af et vandindvindingsanlæg helt eller delvis vil gribe ind i grundvandsforholdene for en samlet bebyggelse, således at tekniske, økonomiske eller hygiejniske hensyn gør det ønskeligt at afhjælpe forholdet ved udførelsen af et fælles vandforsyningsanlæg for hele bebyggelsen, kan amtsrådet træffe foreløbig bestemmelse herom. Kommunalbestyrelsen skal i så fald lade udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved gennemførelsen af et sådant vandforsyningsanlæg.“

37. § 19, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

„Vandforsyningsanlægget anses som rekvirent med hensyn til erstatningssager, der indbringes for en landvæsenkommission inden for 3 år efter det i § 17, stk. 1, nr. 4, fastsatte tidspunkt.“

38. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres „landvæsenrettens“ til: „amtsrådets“.

39. § 21 affattes således:

„§ 21. Anmoder en kommune eller et kommunalt fællesskab i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til vandindvinding for et nyt anlæg om, at dette gennemføres i

fællesskab med andre kommuner, afgør amtsrådet efter indhentet udtalelse fra de pågældende kommuner samt vedkommende byudviklingsudvalg, hvorvidt og i bekræftende fald efter hvilke retningslinjer et fællesskab skal gennemføres, herunder eventuelt hvorledes planlægning, udførelse, finansiering, drift og bestyrelse af nyanlægget skal ske.

Stk. 2. Amtsrådet kan på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelse af en fællesordning som nævnt i stk. 1 til fremme af flere kommuners vandforsyning.

Stk. 3. Når afgørende hensyn til hovedstadsområdets vandforsyning taler herfor, kan ministeren for forureningsbekæmpelse efter anmodning fra hovedstadsrådet bestemme, at rådet skal overtage et kommunalt vandindvindingsanlæg inden for hovedstadsområdet. Vilkkårene for overtagelsen fastsættes ved aftale mellem hovedstadsrådet på den ene side og vedkommende kommunale eller fælleskommunale myndighed på den anden side. Opnås der ikke enighed mellem parterne, fastsættes vilkkårene ved lov.“

40. I § 22, *stk. 1*, ændres „og der ikke for landvæsensretten kan opnås enighed om denne ordning, kan retten efter indhentet udtalelse fra vandforsyningsrådet påbyde“ til: „kan amtsrådet træffe afgørelse om“.

41. I § 22, *stk. 4*, udgår „og 3“.

42. I § 23, *stk. 2*, ændres „kan af hver af parterne indbringes for en landvæsensret til afgørelse“ til: „afgøres af amtsrådet“.

43. § 24 affattes således:

„§ 24. Kommunalbestyrelsen fører kontrol med udførelsen af arbejder vedrørende private vandforsyningsanlæg efter §§ 13-17 og § 19-23.“

44. § 25 affattes således:

„§ 25. Finder kommunalbestyrelsen, at det inden for et nærmere angivet område ud fra en samlet vurdering er ønskeligt, at vandforsyning fremtidigt sker gennem oprettelse af et nyt, fælles vandforsyningsanlæg, kan den lade udarbejde planer for og overslag over udgifterne ved udførelsen af et sådant vandforsyningsanlæg og indbringe

sagen for amtsrådet. Amtsrådet afgør herefter, om et sådant anlæg skal gennemføres, i hvilket omfang bestående og fremtidig vandforsyning inden for området skal ske fra vandforsyningsanlægget, og om anlægget skal gennemføres som et kommunalt anlæg eller som et privat andelsselskab eller interessentskab. Anlægget kan dog kun gennemføres som privat, hvis alle grundejere, hvis bestående vandforsyning afløses af forsyning fra anlægget, giver deres tilslutning til anlæggets oprettelse som privat anlæg og til de nærmere vilkår for selskabet.

Stk. 2. Finder kommunalbestyrelsen, at området bør tilsluttes et bestående vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning, kan den indbringe sagen for amtsrådet. Reglerne i stk. 1 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse. Amtsrådet kan dog bestemme, at tilslutning skal ske til et privat vandforsyningsanlæg, eventuelt på nærmere angivne vilkår, uanset at de grundejere, som tilsluttes, ikke er enige heri.

Stk. 3. Amtsrådet kan på eget initiativ rejse spørgsmål om gennemførelse af en fælles vandforsyning som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. I mangel af mindelig overenskomst, jfr. stk. 1, 3. pkt., har de grundejere, der som følge af ovenstående bestemmelse må ophøre med benyttelsen af deres bestående vandforsyningsanlæg og i stedet aftage vand fra det fælles anlæg, krav på erstatning for deres udgifter ved ændringen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt grundejernes hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige, hensigtsmæssige eller sundhedsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningsspørgsmålet afgøres af landvæsensretten. For så vidt kommunalbestyrelsen ikke beslutter at lade kommunen udrede erstatningen, bestemmer landvæsensretten, i hvilket omfang kommunen og grundejerne skal betale erstatningsbeløbet.“

45. § 26 affattes således:

„§ 26. Finder en kommunalbestyrelse, at hensynet til befolkningens almindelige forsyning med vand kræver en samordning af vandforsyningsforhold inden for kommunens område, kan den indbringe spørgsmålet om tilbagekaldelse af bestående tilladelser til private vandforsyningsanlæg for amtsrådet. Når vægtige grunde taler for det, kan

amtsrådet tilbagekalde en sådan tilladelse samt fastsætte vilkårene herfor. Tilbagekaldelsen forudsætter, at det pålægges kommunen at levere vand til de ejendomme, der er blevet forsynet fra vedkommende private anlæg. Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at kommunen overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 14 i det omfang, ejeren ikke fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal betales erstatning i anledning af tilbagekaldelsen, afgøres af landvæsensretten.

46. § 27, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

47. I § 27, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår „, 1. punktum“.

48. § 27, *stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

„Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand, kræver dog ny tilladelse efter §§ 12 eller 13, medmindre overdragelsen sker til det offentlige.“

49. § 28 affattes således:

„§ 28. Hvis en tilladelse efter §§ 12 eller 13 er givet på grundlag af urigtige oplysninger af væsentlig betydning, eller hvis vilkårene for tilladelsen tilsidesættes, kan tilladelsen tilbagekaldes uden erstatning.“

50. I § 29 og § 30, *stk. 1 og 2*, ændres „§ 18, *stk. 1, nr. 4*“ til: „§ 17, *stk. 1, nr. 4*“.

51. I § 30, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, ændres „den“ til: „rådet“.

52. I § 30, *stk. 2*, udgår „af en landvæsensret“.

53. I § 31, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår „mod erstatning til indehaveren af den tidligere tilladelse“.

54. § 31, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Efter anmodning fra den, der søger om tilladelse efter § 12, *stk. 1, nr. 1* eller 2, eller om tilladelse til et anlæg til den

stedlige befolknings almindelige forsyning med vand efter § 13, kan amtsrådet efter indhentet udtalelse fra kommunalbestyrelsen tilbagekalde tidligere meddelte tilladelser efter § 12, *stk. 1, nr. 3 og 4*, hvis rådet skønner, at der er mangel på grundvand i området.“

55. I § 31 indsættes som *stk. 3*:

„*Stk. 3.* Spørgsmålet om, i hvilket omfang der skal betales erstatning i anledning af tilbagekaldelse i medfør af *stk. 1 og 2*, afgøres af landvæsensretten.“

56. I § 32 ændres „kommunalbestyrelsen, indenrigsministeren og enhver interesseret indbringe spørgsmålet for en landvæsensret, der kan“ til: „amtsrådet“.

57. § 33, *stk. 1*, affattes således:

„Hvis der i et grundvandsområde eller indvindingsopland ikke skønnes at være tilstrækkeligt grundvand til den vandindvinding, som lovligt kunne foretages i medfør af §§ 11-13, afgør amtsrådet, hvorvidt de enkelte rettigheder helt eller delvis skal bortfalde.“

58. I § 33, *stk. 2*, ændres „§ 18, *stk. 1, nr. 2*“ til: „§ 17, *stk. 1, nr. 2*“.

59. I § 33 indsættes som *stk. 3*:

„*Stk. 3.* Spørgsmålet om, i hvilket omfang de rettighedshavere, der bevarer indvindingsret, skal betale erstatning til dem, der mister indvindingsret, afgøres af landvæsensretten.“

60. I § 34, *1. pkt.*, ændres „som kan“ til: „som i det væsentlige kan“.

61. I § 34, *1. pkt.*, ændres „landvæsensretten eller sundhedskommissionen“ til: „amtsrådet eller kommunalbestyrelsen“.

62. § 35 affattes således:

„§ 35. Såfremt der ved byggearbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt m. v. eller ved udgravning til veje m. v. fremkommer eller er udsigt til skader som følge af en ændring af grundvandstanden, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om afhjælpende foranstaltninger.“

63. § 36 affattes således:

„§ 36. Uden amtsrådets tilladelse må der ikke indvindes vand fra vandløb til andet formål eller i større mængde end hjemlet i vandløbslovens § 3, stk. 3, og §§ 38-49.

Stk. 2. Vil indvindingen fratage et bestående anlæg til benyttelse af vand fra vandløb noget af den vandmasse, som det bestående anlæg har ret til, kan denne ret tilbagekaldes efter reglerne i vandløbslovens § 46 eller i denne lovs § 30, stk. 1 og 2, og § 31, stk. 1 og 3.

Stk. 3. Medmindre andet følger af andre retsregler, er indvindingsanlæggets ejer erstatningspligtig for skade på bestående forhold ved ændring af vandløbets vandføring. Han er endvidere erstatningspligtig for skade på bestående forhold ved forandring af grundvandstanden. § 19, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. §§ 14-18, §§ 20-24, §§ 26-29 og § 33 og vandløbslovens §§ 43-44 finder tilsvarende anvendelse på tilladelse til indvinding efter stk. 1.“

64. I § 37 ændres „indenrigsministerens tilladelse“ til: „tilladelse fra ministeren for forureningsbekæmpelse“.

65. Kapitel V (§§ 39-47) ophæves.

66. § 49, stk. 1, affattes således:

„Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens og amtsrådets tilsyn med vandforsyningsanlæg som nævnt i § 48.“

67. I § 49, stk. 2, 2. pkt., ændres „en landvæsenstret“ til: „kommunalbestyrelsen“.

68. I § 50 ændres „sundhedskommissionen“ til: „kommunalbestyrelsen“.

69. I § 58, stk. 1, 2. pkt., ændres „Primærkommunernes kommunalbestyrelser“ til: „Kommunalbestyrelsen“.

70. I § 58, stk. 1, 2. pkt., ændres „de i §§ 4-8 nævnte myndigheder“ til: „de øvrige myndigheder, der er nævnt i kapitel II“.

71. I § 60, stk. 2, ændres „indenrigsministeren eller primærkommunens kommunalbestyrelse“ til: „kommunalbestyrelsen“.

72. § 60, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3.* § 45, stk. 2 og 3, 1. pkt., samt § 51, stk. 1 og 2, i lov om offentlige veje finder i øvrigt tilsvarende anvendelse, således at erstatningsspørgsmål skal indbringes for landvæsenkommissionen efter denne lovs § 18, stk. 2.“

73. § 61 affattes således:

„§ 61. Indgår det som et led i tilladelsen til et vandforsyningsanlæg efter §§ 12, 13 eller 36, at der med hensyn til et vandløb skal foretages regulering, opstemning eller andre foranstaltninger, som efter vandløbsloven kræver tilladelse fra en landvæsenstret, kan sådan tilladelse meddeles af den myndighed, som meddeler tilladelse til vandforsyningsanlægget, således at vandløbslovens regler i øvrigt iagttages. Spørgsmål om erstatning for sådanne foranstaltninger afgøres af landvæsenretten efter vandløbslovens regler.“

74. Overskriften til § 62 affattes således:

„*Indberetning og registrering af afgørelser.*“

75. § 62 affattes således:

„§ 62. Når en kommunalbestyrelse har afgjort en sag i medfør af § 12, skal genpart af afgørelsen sendes til amtsrådet.

Stk. 2. Når et amtsråd har afgjort en sag efter loven, skal genpart af afgørelsen sendes til miljøstyrelsen samt de kommunalbestyrelser, som afgørelsen vedrører. Er der ved afgørelsen givet tilladelse til indvinding af grundvand, vedlægges et kort, der udviser det pågældende anlægs beliggenhed og grænserne for det opland, som rådet har beregnet for det, og for dets eventuelle beskyttelsesområde. Er der ved afgørelsen givet tilladelse til indvinding af vand fra vandløb, vedlægges et kort, der viser anlæggets beliggenhed, dets afstrømningsområde og dets eventuelle beskyttelsesområde. Har der været forelagt analyseattester under sagen, fremsendes tilføjede genpart af disse.

Stk. 3. Vedrører afgørelsen et vandløb, skal eksemplarer af afgørelse og kort endvidere sendes til de kommunalbestyrelser, der fører tilsyn med vandløbet.

Stk. 4. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, at indberetningerne skal indeholde yderligere oplysning-

ger, og at også andre myndigheder skal have indberetning som nævnt i stk. 1-3.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at amtsrådene skal føre et register over de afgørelser, hvorved der i medfør af denne lov og lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg er givet tilladelse til vandindvinding.“

76. I § 63 ændres „§ 9, stk. 2“ til: „§ 9, stk. 3“; „12, stk. 5“ ændres til: „12, stk. 6“, og „18, stk. 1, nr. 7, 2. pkt.“ ændres til: „17, stk. 1, nr. 5“.

77. I § 63 indsættes efter „12, stk. 5,“: „14, stk. 7,“.

78. *Overskriften til § 64* affattes således:
„*Tinglysning, udbetaling af erstatninger og matrikulering.*“

79. § 64 affattes således:

„§ 64. Aftaler om arealafståelser og rådhedsindskrænkninger til fordel for anlæg tilladt af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet efter denne lov kan tinglyses på vedkommende ejendom med prioritet forud for alle panthavere i ejendommen.

Stk. 2. Erstatninger efter aftaler som nævnt i stk. 1 samt erstatninger for skade og ulempe udbetales efter §§ 63 og 64 i lov om offentlige veje.

Stk. 3. Landbrugsministeren, henholdsvis justitsministeren, kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved matrikulære, henholdsvis tinglysningsmæssige, berigtigelser i forbindelse med anlæg, der tillades af kommunalbestyrelsen eller amtsrådet efter loven.“

80. I § 65, *stk. 1*, ændres „§ 9, stk. 1“ til: „§ 9, stk. 2“.

81. I § 65, *stk. 1*, indsættes efter „autorisation af“: „brøndgravere og“.

82. § 65, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3, 4, 5 og 6 bliver herefter *stk. 2, 3, 4 og 5*.

83. I § 65, *stk. 3*, der bliver *stk. 2*, ændres „stk. 4“ til: „stk. 3“; i § 65, *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, ændres „stk. 3“ til: „stk. 2“, og i § 65, *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, ændres „stk. 4“ til: „stk. 3“.

84. Efter § 65 indsættes:

„*Klage.*“

§ 65 a. Kommunalbestyrelsens og amtsrådets afgørelser i henhold til denne lov eller i henhold til regler udfærdiget med hjemmel i loven kan påklages til miljøstyrelsen.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan tillade, at afgørelser, der er truffet af miljøstyrelsen som klagemyndighed, og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, kan påklages til ministeren, såfremt afgørelsen er af principiel karakter eller er af større betydning for vandforsyningen.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd truffet afgørelse op til nærmere undersøgelse og afgørelse og kan bestemme, at en afgørelse, som i øvrigt skulle have været truffet af miljøstyrelsen efter stk. 1, træffes af ham. Afgørelsen kan dog kun ændres til skade for adressaten, såfremt afgørende hensyn til vandforsyningen taler herfor.

Stk. 4. Bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens §§ 71-73 og § 74, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 kommer ikke til anvendelse på afgørelser i medfør af kapitel VII.

§ 65 b. Afgørelser i medfør af §§ 13 og 36 om tilladelse til vandforsyningsanlæg, som udelukkende tjener til vandforsyning af en erhvervsvirksomhed, samt afgørelser i medfør af § 19, stk. 2, 3. pkt., § 26, stk. 1, § 31, stk. 1, og § 36 om tilbagekaldelse af tilladelser til sådanne vandforsyningsanlæg, der er truffet af miljøstyrelsen efter § 65 a, stk. 1, eller af ministeren for forureningsbekæmpelse efter § 65 a, stk. 3, kan påklages til miljøankenævnet. Tilbagekaldelser i medfør af § 36 kan dog ikke påklages til miljøankenævnet, hvis den tilladte årlige indvinding er under 100.000 m³.

Stk. 2. Til miljøankenævnet kan endvidere påklages afgørelser som nævnt i stk. 1, der er truffet af ministeren efter § 4.

Stk. 3. Ved klage til miljøankenævnet finder bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 80, stk. 1, og § 81 tilsvarende anvendelse.“

85. I § 66, stk. 1, nr. 3, ændres „9, stk. 2“ til: „9, stk. 1 og 3“.

86. I § 66, stk. 1, nr. 3, udgår „§ 13, stk. 2“ samt „39, stk. 1, 40 og 45, stk. 2“.

87. I § 68, stk. 1, ændres „§ 14, stk. 3,“ til: „§ 14, stk. 7,“.

§ 2.

I lov nr. 312 af 9. juni 1971 om offentlige veje, som ændret ved lov nr. 286 af 7. juni 1972, indsættes i § 106, stk. 1, efter „ejendom“: „, eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“.

§ 3.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse.

§ 4.

Stk. 1. Vandindvindingsrettigheder, der er givet af en landvæsensret efter lov nr. 169 af 18. juni 1969 om vandforsyning, er fortsat gyldige på de vilkår, der er fastsat i kendelsen. Sådanne vandindvindingsrettigheder samt ældre rettigheder er underkastet reglerne i denne lov om ændring og bortfald af rettigheder.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om eller bestemme, at vilkår i kendelser som nævnt i stk. 1, 1. pkt., om undersøgelse af vandet ophæves.

§ 5.

Stk. 1. Hvis en landvæsensret ved lovens ikrafttræden behandler en sag, som efter ikrafttrædelsen hører under en anden myndighed, færdigbehandler retten sagen efter de hidtil gældende regler. Det samme gælder sager, der er afgjort af en landvæsenskommission før lovens ikrafttræden, men som efter dette tidspunkt indankes rettidigt.

Stk. 2. Sager, der i medfør af stk. 1, 1. pkt., afgøres af en landvæsenskommission efter lovens ikrafttræden, kan i overensstemmelse med de hidtil gældende regler indankes rettidigt for en overlandvæsenskommission.

Stk. 3. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan bestemme, at behandlingen af enkelte af de i stk. 1 og 2 nævnte sager eller grupper af sådanne skal overgå til ham, til hovedstadsrådet, amtsrådet eller til vedkommende kommunalbestyrelse.

§ 6.

Lov om vandforsyning optages til revision i folketingsåret 1976-77, navnlig med hensyn til spørgsmålet om udligning af produktionspriserne på vand i hovedstadsområdet.

Grete Hækkerup.

/ K. J. Mortensen.